

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 32

гр. София , 28.05.2021 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и осми май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН Л. ПЕТКОВ

Членове: полк. ГЕНКО Д. ДРАГИЕВ
полк. ПЕТЬО С. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк. ГЕНКО Д. ДРАГИЕВ Въззивно частно наказателно дело № 20216000600031 по описа за 2021 година

при секретар Емилия Стоянова и с участието на военния прокурор **полк. Михаил Бенчев,**

образувано по въззивна жалба от гр.л. Л. Б. М., чрез пълномощника му адв. Васил Т. В. от САК, срещу определение № 34 от 21.05.2021 г. по ЧНД № 192/2021 г. по описа на Военен съд – София.

Производството е по реда на чл. 65, ал. ал. 7-9 от НПК.

С обжалваното определение състав на Военен съд - София е оставил без уважение искането за изменение на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия Л. Б. М. - ....., в отдел „.....“ в ..... на Република България.

Защитата сочи, че обв. М. бил задържан на 30.03.2021 г. от Военно-апелативния съд с определение, което било обявено в съдебно заседание без мотиви, порочен съдебен акт, който „създава конституционно нетърпимо положение“ /Решение № 7/30.06.20 г. по к.д. № 11/2019 г. на Конституционния съд/. На това основание продължаващото задържане на обв. М. било в нарушение на чл. 5 от ЕКЗПЧОС и следвало незабавно да бъде освободен.

Защитата моли на основание чл. 5, т. 1 от ЕКЗПЧОС обв. М. да бъде освободен незабавно или на основание чл. 65, ал. 9 от НПК мярката му за неотклонение „задържане под стража“ да бъде изменена в по-лека

По досъдебното производство нямало доказателствени материали, които да установявали обосновано предположение обв. М. да е извършил твърдените престъпления. Нямало и реална опасност от извършване на престъпление и укриване от страна на обвиняемия.

В съдебно заседание защитата на обвиняемия М. поддържа жалбата и развива доводи, че същият не е извършил престъпленията, в които е обвинен.

Защитата развива доводи за недоказаност на повдигнатите обвинения.

С оглед предявените тежки обвинения срещу обвиняемия се прави искане да бъде изменена мярката му за неотклонение от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“ и по-лека.

Обвиняемият М. поддържа казаното от защитата.

В съдебно заседание представителят на Военно-апелативната прокуратура даде становище, че подадената жалба е неоснователна. Определението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, като обвиняемият остане с мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по делото и атакувания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено:

Жалбата пред настоящата инстанция е допустима.

Разгледана по същество, жалбата срещу определението на съда е неоснователна.

За да постанови своя съдебен акт състав на СВС е приел за установено следното:

Във Военно-окръжна прокуратура – София е на производство досъдебно производство № 21-Сл/2021 г. пр. пр. № СП-393/2021 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура - София. Досъдебното производство е образувано на 15.03.2021 г. по реда на чл.212, ал.1 от НПК за това, че в периода от началото 2020 година до настоящия момент, лица по чл. 396, ал. 1 и ал. 2 от НПК на територията на Република България, образуват, ръководят и членуват в група, която си поставя за цел да извършва престъпления по глава първа от Особената част на НК - престъпление по чл.109 ал.1 и ал.2 от НК и за това, че в периода от началото 2020 година до настоящия момент, лица по чл. 396, ал.1 и ал. 2 от НПК, на територията на Република България издават и събират с цел да издадат на чужда държава информация, представляваща държавна тайна - престъпление по чл. 104, ал.1 от НК.

Българският гражданин Л. Б. М., ..., в отдел „.....“ в ..... на Република България, е привлечен към наказателна отговорност за това, че:

1. В периода от началото 2020 г. до настоящия момент, на територията

на Република България членувал в група ръководена от о.р. полковник И.П.И., с членове Д.Н.В., Д.Т.Г., Г.М.П.И. и П.Д.П., като групата си поставя за цел да извършва престъпления по глава Първа от Особената част на НК – престъпление по чл. 109, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

2. За това, че на неустановени дати в периода от началото 2020 г. до настоящия момент, в съучастие като извършител с о.р. полковник И.П.И., Д.Н.В., Д.Т.Г., Г.М.П.И. и П.Д.П. на територията на Република България събирал с цел да издаде на чужда държава информация, представляваща държавна тайна - престъпление по чл. 104, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Спрямо обвиняемия М. с постановление от 19.03.2021г., в 03.20 ч., е взета мярка за процесуална принуда „Задържане на обвиняемия за срок до 72 часа” на основание чл. 64, ал. 2 от НПК. На основание чл. 64, ал. 1 от НПК прокурорът е направил искане от СВС да вземе мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на Л. Б. М., ЕГН *****, привлечен в качество на обвиняем по досъдебно производство № 21-Сл/2021 г., за извършени престъпления по чл. 109, ал.2, във вр. ал. 1 от НК и по чл.104, ал.1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и мярката да се изпълнява в Следствен арест в гр. София, бул. „Г. М. Димитров” № 42. С Определение № 8 от 21.03.2021 г. по ЧНД № 98/2021 г. по описа на СВС, съдът е уважил искането на прокурор от ВОП – София и е взел мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия М.. По жалба от защитника адв. В.В. е образувано ВЧНД № 11/2021 г. по описа на ВАпС, който с определение № 14 от 26.03.2021 г. е потвърдил определение № 8 на СВС и обвиняемият М. е останал задържан под стража.

В определението си първоинстанционният съд е взел предвид обстоятелството съгласно чл. 65, ал. 1 от НПК обвиняемият или неговият защитник може по всяко време на досъдебното производство да поиска изменение на взетата мярка за неотклонение задържане под стража. Съдът преценява всички обстоятелства, свързани със законността на задържането, и се произнася с определение, което обявява на страните в съдебното заседание. Съгласно чл. 64, ал. 1 от НПК мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство се взема от съответния първоинстанционен съд по искане на прокурора. Съдът взема мярка за неотклонение задържане под стража, когато са налице основанията по чл. 63, ал. 1, а ако не са налице тези основания, може да не вземе мярка за неотклонение или да вземе по-лека. Съгласно чл. 63, ал. 1 от НПК) мярка за неотклонение задържане под стража се взема, когато е налице обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъпление, което се наказва с лишаване от свобода или друго по-тежко наказание, и доказателствата по делото сочат, че съществува реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. Ако от доказателствата по делото не се установява противното, при първоначалното вземане на мярката за неотклонение задържане под стража, реалната опасност по ал. 1 е налице, когато лицето е привлечено като обвиняем за престъпление,

за което се предвижда наказание не по-малко от десет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание. Когато опасността обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление отпадне, мярката за неотклонение задържане под стража се изменя в по-лека или се отменя. Мярката за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство не може да продължи повече от осем месеца, ако лицето е привлечено като обвиняем за тежко умишлено престъпление, и повече от една година и шест месеца, ако лицето е привлечено като обвиняем за престъпление, за което се предвижда наказание не по-малко от петнадесет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание. Спрямо обвиняемия по дело от общ характер може да се вземе мярка за неотклонение, когато от доказателствата по делото може да се направи обосновано предположение, че е извършил престъплението, и е налице основание по чл. 57 от НПК - мерките за неотклонение се вземат с цел да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязлата в сила присъда. При определяне на мерките за неотклонение се вземат предвид степента на обществената опасност на престъплението, доказателствата срещу обвиняемия, здравословното състояние, семейното положение, професията, възрастта и други данни за личността на обвиняемия.

Правилно основният съд е направил извода в определението си, че към настоящия момент на разследването по делото е налице доказателствена съвкупност, от която може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият М. е извършил престъпленията, за които е обвинен.

Изводите на първоинстанционното определение се базират на конкретно посочени доказателства по досъдебното производство, а именно, пряко касаещи престъпленията на обвиняемия М. са: Том 2 - лист 42 - 45, справка относно лицето М.. Посочват, че е пенсиониран служител на СВР и при последните си задгранични назначения е бил вербуван от руските служби, а след завръщането му в Република България контакта с него е прехвърлен на посредника И.И.. При пенсионирането си преминава на работа на НС на РБ – завеждащ регистратура национална класифицирана информация и класифицирана информация на НАТО и ЕС. М. поддържа контакти и регулярно провежда конспиративни срещи с И. – конкретно се посочват такива на 17.11.2020 г., 11.12.2020 г. и 15.12.2020 г. Твърди се предаване на класифицирана информация срещу заплащане. Том 9 - ВДС от СРС. Том 39 - лист 55 - 68, материали за М. по чл. 159а от НПК. Том 61- стр. 2-5, справка за извършени действия по проверка в НС на РБ по отношение на М., където е отразено, че на твърдия диск, на служебния компютър на М. се намира документ „.....“, който съдържа информация държавна тайна. Том 62 – справка от извършена проверка в НС на РБ по отношение на М.. Том 63 – лист 64-65, справка за мобилен телефонен номер ползван от М.. Том 64 – лист 35 справка за парични потоци по отношение на М.. Том 66 – заповеди и правила по регистратура ЕС и НАТО. Том 70 – лични и служебни документи

касаещи М.. Том 4 – ВДС от СРС. Том 44 – лист 23-24 справка относно М.. Том 43 – лист 35-36 справка за банкови платежни сметки на М.. ЧНД 98/2021 г. по описа на СВС – експертна справка и компютърно-техническа експертна справка.

Съставът на СВС правилно е констатирал, че по делото са налице данни, които дават обосновано предположение, че обвиняемият И.И. е ръководил престъпната група и извършва шпионаж. Извършил е и бягство от сградата на ВОП-София, но впоследствие е бил отново заловен и задържан. Същият е изобличен и от обвиняемия Д.Г., който в обясненията си пред съдия разказва как е бил вербуван от И. и за шпионската им дейност. От изготвените веществени доказателствени средства в резултат на използваните специални разузнавателни средства, се доказва, че И. е давал на всички членове на групата, включително и на М., парични суми. Обвиняемите И. и М. са подържали прикрити контакти и конспиративни срещи помежду си.

От гореизложеното следва правилният извод на основния съд, че е налице първата предпоставка, визирана в чл. 63 ал. 1 от НПК за мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Начинът на извършването на престъпленията от групата – конспиративност, използвани разузнавателен опит и професионални похвати, води до извода, че е налице реална опасност М. да се укрие, а и в условия на свобода отново престъпно да злоупотреби с класифицираната информация, която знае или която е укрил от органите на досъдебното производство. От изложеното основният съд правилно е обосновал, че е налице и втората кумулативна предпоставка по чл. 63 ал. 1 от НПК, а именно доказателствата по делото сочат, че съществува реална опасност обв. М. да се укрие и да извърши и други престъпления.

По жалбата на защитата на подсъдимия, настоящият състав взе предвид следното:

По ВЧНД № 11/21 г. на ВоАС, съставът на съда не е взел мярка за неотклонение на 30.03.2021 г., а е потвърдил определение № 8/21.03.2021 година по частно наказателно дело № 98/2021 г. на Софийския военен съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ на обвиняемия М. по ДП № 21-Сл/2021 г.

От гореизложеното настоящият състав приема, че първоинстанционният съд е обосновано е анализирал доказателствата по досъдебното производство – 74 тома, дал е правилен отговор на въпросите в чл. 63-65 от НПК. Мотивирано е посочил, че са налице достатъчно фактически данни, които да обосновават съществуването на обосновано предположение, че обв. М. е извършил престъпленията, за които е бил привлечен като обвиняем. Този извод на основния съд е на базата на събраните по досъдебното производство гласни, писмени и веществени

доказателства, както и СРС на базата на изготвените ВДС.

Настоящата инстанция счита, че има данни за съпричастие на обвиняемия М. в извършване на престъпленията, за които му е повдигнато обвинение. Не само обясненията на другите обвиняеми, а и посочените телефонни разговори, ВДС със СРС разпечатки от тях водят до извода, че е налице обосновано предположение за съпричастност на обв. М. към престъпленията, в които е обвинен.

В мотивите на своето определение първоинстанционният съд мотивирано е изложил аргументи, че от събраните гласни и писмени доказателства по делото може да се направи заключение, че е налице и реална опасност обвиняемият Л.М. да се укрие или да извърши престъпление. Това становище се възприема и от настоящата инстанция като правилно и законосъобразно. Налице е завишена обществена опасност, както на деянията / най-тежките предвидени в НК/, така и на обвиняемия.

Правилна е и констатацията на Софийски военен съд, че не е нарушен чл. 63, ал. 4 от НПК – крайният срок за задържане под стража е една година и шест месеца с оглед на повдигнатите обвинения на обв. М. и датата му на задържане.

Настоящата инстанция намира за неправилен довода на защитата, че определението на първоинстанционния съд е необосновано и незаконосъобразно. Сочените съображения не се подкрепят от материалите по делото, а точно обратното. Това, че тези изводи на първоинстанционния съд не съвпадат със становището на защитата на обвиняемия не значи, че постановеният съдебен акт е незаконосъобразен.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че жалбата на обвиняемия Л. Б. М. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а определението на Военен съд - София като правилно, законосъобразно и обосновано следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 65, ал. 9 от НПК Военно-апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 34/21.05.2021 година по ЧНД № 192/2021 г. на Военен съд - София.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____